

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

„Maar het woord des Heeren blijft in der eeuwigheid; en dit is het woord, dat onder u verkondigd is”.

1 PETRUS 1 : 25.

No. 10. 15 Mei.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1,80, België fr. 4,50, Amerika \$ 1,00.	6e Jaargang 1901.
---------------------------	---	------------------------------------

Een en zeventigste Algemeene Jaarlijksche Conferentie,

gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City, 5, 6, 7 April 1901.

Aangenaam weder en een menigte van vroege bezoekers, het vergroote en verbouwde orgel, verheven toespraken en een goede Geest waren de kenmerken van deze Conferentie, welke te 10 uur v.m. in den Tabernakel te Salt Lake City, op Vrijdag 1901, geopend werd.

Van de algemeene autoriteiten waren tegenwoordig: Van het eerste Presidentschap Lorenzo Snow en Joseph F. Smith (President G. Q. Cannon was wegens ernstige ziekte niet aanwezig); van het Quorum der twaalf apostelen: Brigham Young, Francis M. Lyman, John Henry Smith, Heber J. Grant, John W. Taylor, Marriner W. Merrill, Anthon H. Lund, Matthias F. Cowley, Abraham O. Woodruff, Rudger Clawson en Reed Smoot; Patriarch John Smith; van de Eerste Zeven Presidenten der Zeventigers: Seymour, B. Young, George Reynolds, Brigham H. Roberts, Jonathan G. Kimball, Rulon S. Wells en Joseph W. Mc.Murrin; van den Presideerende Bisschopsraad: William B. Preston, Robert T. Burton en John R. Winder.

De Conferentie werd geopend door het zingen van het koor en de vergadering van lied 40 (Engelsch liederboek):

„Come let us anew, our journey pursue“.

Het openingsgebed door Ouderling John Nicholson.

Het koor zong lied 261:

„All hail the glorious day,
By prophets long foretold.“

President Lorenzo Snow was de eerste spreker.

President Snow sprak als volgt: Mijn Broeders en Zuster, door het oefenen van uw geloof en gebeden, verwachten wij, dat de Heer Zijne zegeningen aan ons zal geven, en dit hangt natuurlijker wijze veel van uw geloof en gebeden af. Dit werk waarin gij en ik werkzaam zijt, kan alleen voortgaan door de zegeningen van God, door de inspanning van ons geloof — onze oprechte inspanning — onze beslistheid om datgene te volbrengen waarvoor wij op deze aarde gekomen zijn. Wanneer wij terugzien op de toestanden en ondervindingen waardoor wij heengegaan zijn, zoo kunnen wij gemakkelijk verstaan, dat onze toestand afhangt van onze oprechte pogingen om het werk des Heeren te volbrengen. Wij zouden zóoveel als mogelijk is voor de welvaart van dit volk, wier belangen wij geroepen zijn te bevorderen, werkzaam zijn. Wij kunnen verstaan dat onze toekomstige vooruitgang eveneens afhangt van de hulp welke God aan ons zal geven, door onze beslistheid om Zijne wil te doen, onder de verschillende omstandigheden waarin wij geplaatst mogen worden.

Gij, mijne broederen en zusters, zult het voorrecht hebben om gedurende deze Conferentie een aantal redevoeringen te houden, van de broeders welke hier op het platform aanwezig zijn en wellicht ook van anderen. Gij zijt zonder twijfel hier gekomen om iets te ontvangen voor de opofferingen, welke sommigen van u gemaakt hebben om hier te komen, zoodat gij beloond moogt worden voor al de ontberingen welke gij gehad hebt om tot deze Conferentie te komen.

Daar zijn vele dingen waar wij aan kunnen denken en welke onze overwegingen zeer waardig zijn, terwijl wij ons op het pad van verhooging en heerlijkheid bevinden. Er zijn echter eenige dingen waaraan wij kunnen denken welke van verhevener betekenis zijn. Wij ontdekken, indien wij op onszelf zien, en hoe wij georganiseerd zijn en in hetgeen wij volbrengen, dat er onsterfelijkheid met onszelf verbonden is.

Wij zijn onsterfelijke wezens. Datgene wat in dit lichaam woont en verzoeking wederstaat is onsterfelijk en kan nimmer sterven en zal altijd bestaan. Eeuwigheden mogen beginnen en eindigen en nochtans zullen wij onze persoonlijkheid behouden. Onze individualiteit is verzekerd. Wij zullen niemand anders zijn dan onszelf. Welke veranderingen er ook mogen plaats hebben, welke werelden ook gemaakt mogen worden en eindigen, onze wezens — persoonlijkheid — of onze eenzelve, zal altijd dezelfde blijven. Wij zullen vooruitgaan in volmaking, toenemen in verstand. Vandaar is onze tegenwoordige toestand, als het ware slechts het uitgangspunt op dit pad van onsterfelijkheid. Wat ook het verleden van ons moge zijn, hoe lang wij voor dit leven mogen hebben bestaan, hetzij dat er een tijd was dat wij niet bestonden, het is een zekere en positieve zaak, dat onze persoonlijkheid nimmer veranderd of verstoord zal worden.

Wanneer wij de schoonheden der wereld aanschouwen, de vele dingen welke wij ondervinden en zien, de vele heerlijke dingen

dan worden wij met eerbied vervuld; wij gevoelen en zien hun pracht. Wellicht zal de tijd komen dat wij ophouden zullen deze ondervindingen te hebben, doch er bestaat zulk een zaak niet, waardoor ons bestaan zal ophouden, dan alleen het verlaten van onze geestelijke wezens van het lichaam.

Welnu, ik gevoel mij dankbaar dat de Heer deze heerlijke dingen, en die heerlijke vooruitzichten aan ons geopenbaard heeft. De Zaligmaker vergeleek het koninkrijk van God bij een man, welke een schat in den akker vond, en welke alles verkocht, hetwelk hij bezat, opdat hij dien schat mocht verkrijgen; en wederom bij een, welke alles verkocht wat hij bezat om een parel van groote waarde te bezitten. Nu, wij hebben ons geheel in de waagschaal gesteld, en geleden voor deze zaak der onsterfelijkheid. Waarom? De Heiligen der laatste Dagen zijn in hun voorbijgegangene geschiedenis gewillig geweest alles wat zij bezaten op te offeren, en liever door de hoogst onaangename omstandigheden gingen, dan die hoop op te geven, welke God in hun gewekt had — liever dan van dit pad van heerlijkheid en verhooging af te dwalen.

Nu de Heiligen der laatste Dagen hebben deze heerlijke vooruitzichten, welke door geen woorden kunnen worden uitgedrukt, zoo betaamt het ons dat wij het meest deugdzaame, het meest zelfopofferende volk zijn, welke zich op het aangezicht dezer globe bevindt. Wij zijn zulks voorzekerlijk. Indien het niet ware voor die hoop waarmede de Heer ons geïnspireerd heeft, — indien het niet ware vanwege de openbaringen van den Heer Jezus Christus aan ons, zoo zouden wij de ongelukkigste menschen in de wereld zijn. Al onze ondervindingen, al onze opofferingen, welke wij in het verleden gedaan hebben zouden voor niets zijn. Wij weten zeer wel, dat de Zaligmaker het koninkrijk van God te recht kon vergelijken met een man welke iets ontdekt had en die gewillig was alles wat hij bezat op te offeren, dat hij het voordeel daarvan inzag.

Wij zijn in de wereld voor een doel. Wij zijn hier niet bij toeval. Wij kwamen hier omdat wij gewillig waren om te komen, omdat wij toestemden te komen, omdat het de wil van onzen Vader in den Hemel was dat wij zouden komen. Daar was voor ons geene andere weg om hier te komen dan als zendelingen onder de kinderen der menschen.

Er zijn vele dingen met een zending verbonden, welke onze jonge Ouderlingen voor zich hebben, welke niet zoo geheel aange-naam zijn. Zij verstaan zeer wel dat zij geroepen zijn het genoegen van het te huis op te offeren, en zij gevoelen dat zij onder menschen gaan welke niet altijd hunne onderwijzingen willen ontvangen. En nochtans gevoelen zij dat deze menschen de zaden des levens in zich hebben. Zij hebben die vriendelijke, vreedzame invloed met zich, welke zij onder het volk verspreiden. De Geest des Heeren wil in hun hart uitgestort worden, en het volk kan de heerlijke boodschap, welke de Ouderlingen hebben mede te deelen, ontvangen. Dit is een groot genoegen en voldoening voor

de Zendingen, welke de wereld ingaan. Onder de duizenden brieven welke ik, van hen welke tot een zending waren aangewezen, ontving, weet ik niet van één geval van weigering. Zij gaan uit vanwege den geest van liefde en de kennis van onsterfelijkheid, welke zij bezitten.

Nu, Broederen en Zusteren, wij zijn een klein volk, vergeleken met de menigte welke op het aangezicht der aarde wonen. Slechts een handvol als het ware. En het stelsel van gedachten, het stelsel hetwelk wij ontvangen hebben, wordt slechts door weinigen geloofd. En wanneer wij in de wereld uitgaan, om van de heerlijkheid van God te getuigen en de wereld te redden, zoo zijn er slechts weinigen welke het Evangelie willen ontvangen. Dit is altijd zoo geweest. In de dagen van Noach ontvingen inderdaad slechts weinigen de waarheid, welke God openbaarde. In de dagen van den Zoon van God ontvingen slechts weinigen zijn getuigenis. En in deze dagen ontvangen ook slechts weinigen de getuigenissen, welke God aan zijn dienstknechten geopenbaard heeft om de wereld mede te deelen. Het is waarlijk vreemd, nochtans niet zoo vreemd indien wij naar de omstandigheden zien. Toen Jezus op aarde kwam en in de kribbe lag, niet wetende dat hij de Zoon van God was, en dat hij de wereld schiep, die, als Herodus het edict uitvaardigde, geen macht had zichzelven te redden, en wiens vader en moeder Hem naar Egypte moesten nemen om Hem van de gevolgen van dit besluit te bewaren. Gedurende den tijd dat Hij tot man opgroeide, werd het aan hem geopenbaard wie hij was en waarvoor hij in de wereld was en de heerlijkheid welke hij bezat voordat hij in de wereld kwam.

Welnu, Broederen en Zusteren, God zegent u allen, en ik zeg u in den naam van den Heer, dat, indien gij getrouw zult zijn in uw gebeden en uw geloof oefenen, zoo zal deze, evenals andere conferentiën geweest zijn, beter zijn als de voorbijgeganen. Wij zullen vervuld zijn met den Geest van God en ons geloof zal vermeerderd worden. God zegene u. Amen.

Wordt vervolgd.

Gezegden van Joseph Smith.

Alle menschen zullen uit het graf opgewekt worden door de macht van God, hebbende geest in hunne lichamen en geen bloed.

Alle kinderen zijn door het bloed van Jezus Christus verlost en het oogenblik dat zij deze wereld verlaten, worden zij tot den boezem van Abraham opgenomen.

Een bezoeker, die bemerkte dat het volk der Heiligen der laatste dagen van de vier hoeken der aarde is verzameld geworden, van verschillende natiën en godsdiensten vroeg den Profeet:

„Mijnheer Smith, hoe regeert gij dit volk?”

„Ik leer ze rechte beginselen en zij regeeren zichzelf”, antwoordde hij.

Zaligheid voor de Levenden en de Dooden.

Redevoering door Ouderling CHARLES W. PENROSE, gehouden in den Tabernakel
te Salt Lake City, 19 Augustus 1900.

Vervolg van bladzij 132.

Zulks is klaar en duidelijk voor diegenen, welke het wenschen te verstaan. Doch indien menschen de waarheid niet wenschen; indien menschen leven om onwaarheid bekend te maken; indien menschen prediken voor loon en waarzeggen voor geld en hun bedrijf is in gevaar, zoo wenschen zij hetzelve niet te zien, noch wenschen zij dat hun vergaderingen het bemerken. Wij kunnen aldus verstaan, hetgeen ik zoo even van deze nieuwe openbaring u heb voorgelezen. Jezus Christus stierf voor de zonden der wereld en zal ten laatste allen behouden, behalve enkelen, welke zonen des verderfs genoemd worden, welke den Zoon verloochnen, nadat de Vader Hem aan hen geopenbaard heeft, welke tegen den Heiligen Geest en tegen licht en waarheid zondigen, en welke niet verlost kunnen worden. Doch alle dingen welke verlost *kunnen* worden, zullen worden behouden. God is een groote huishoudkundige. Elk ding in Zijn heelal is tot nut gesteld en niets is verloren. Niet een stofdeeltje wordt vernietigd. Men moge een zelfstandigheid verbranden en haar tegenwoordige vorm verwoesten, doch de stoffen, de oorspronkelijke deelen blijven; zij zijn onvernietigbaar en God kan hen ergens in Zijn heelal gebruiken. Onze Hemelsche Vader zal elk ding behouden, hetwelk hij behouden kan en Hij zal het ergens plaatsen, waar het van nut kan zijn.

Al Zijne zonen en dochteren zullen op den een of anderen tijd in de eeuwigheid, welke komende is, het Evangelie hooren en hunne knieën buigen; want gelijk wij in het Nieuwe Testament vinden: „Als ik leef, zegt de Heer, elke knie zal voor Mij buigen, en elke tong zal God beleiden“, eveneens: „En alle tong zoude belijden, dat Jezus Christus de Heere zij, tot heerlijkheid Gods, des Vaders. (Filippensen 2:11). En dan wanneer zij de knie buigen en Christus als hun Verlosser ontvangen, zoo zal Hij hen verlossen en redden. Hij zal hen uit de gevangenis bevrijden en zal de gevangenschap gevangen nemen, zelfs herhaalde malen, totdat elke zoon en dochter van het geslacht van Adam, welke verlost kan worden, uit de hel, dood, duisternis, wanhoop, lijden en straf bevrijd wordt en ergens geplaatst worden, waar zij zich in het bestaan kunnen verheugen en hun God verheerlijken en tot elkanders nut zijn.

Dit is het Evangelie van Jezus Christus, zooals het aan de heiligen der laatste Dagen geopenbaard is. Dit is het Evangelie, waarin wij behagen scheppen. Zaligheid! O, wat vreugdevol geluid! Wij wenschen niet te verdoemen, noch leed te doen; wij wenschen niet te vloeken, noch onze vijanden te beschimpen. Wij verheugen ons zelfs in de gedachten, dat zelfs diegenen, welke ons beschimpen

en vervolgen en alle soorten van kwaad·valschelijk, terwille van de zaak van Christus van ons zeggen, zullen ter eenigen tijd de waarheid verstaan, gelijk zij is. En wij hopen als instrumenten in de handen van God, dat wij misschien gekozen zullen worden om hen uit duisternis, uit wanhoop en straf te helpen, wanneer zij hunne schuld betaald hebben, daar de autoriteit, welke God geopenbaard heeft voort blijft bestaan en blijft. Het verzegelt op aarde en het is verzegeld in den hemel. Het eindigt niet met het lichaam. De mannen, welke God in dit geslacht geroepen heeft, om voor Zijne zaak te werken, wanneer die sterven en hun lichaam nederleggen, zullen even als hun groote Meester in de geestenwereld gaan, waar groote menigten volk zich bevinden, welke verlichting noodig hebben, christenen, heidenen, alle geslachten. alle stammen en alle talen. Het werk van de dienstknechten van God is tot in den geest, zoowel als tot den mensch in het vleesch. Zij moeten het Evangelie aan alle creaturen prediken en het geluid daarvan zal zoowel tot de uiterste einden der geestelijke wereld, als tot de natuurlijke wereld doordringen en elke onsterfelijke geest, zoon of dochter van den Eeuwigen Vader zal de gelegenheid hebben om de knie te buigen en de Waarheid aan te nemen.

Doch zij zullen allen niet in dezelfde graad van heerlijkheid verlost worden. Dat zou onrechtvaardig zijn. God is zoowel rechtvaardig als genadig. Zijn genade houdt evenwicht met zijn gerechtigheid en Zijn gerechtigheid met Zijne genade. De één zal de andere niet berooven. Er zijn eeuwige grondbeginselen waarvan zelfs Hij niet af kan dwalen en nochtans God zijn. God moet zichzelf besturen door de eeuwige grondbeginselen van recht. Dit onderwijst Hij aan Zijne kinderen en in zooverre wij ons daarmee in overeenstemming brengen, juist zoover zal onze macht, onze heerlijkheid, vreugde en verhooging in de toekomstige werelden zijn. Het Evangelie wordt aan mannen en vrouwen in het vleesch gepredikt en indien zij zich bekeeren en gedoopt worden in den naam van den Vader, den Zoon en den Heiligen Geest, door iemand welke goddelijke autoriteit heeft; den Heiligen Geest ontvangen door het opleggen der handen, als eene gave van God om hun verstand te verlichten en hen in alle waarheid te leiden en bij hetzelfde verblijven en werkelijk in Christus gedoopt zijn; wanneer Christus dan in Zijne heerlijkheid zal verschijnen, zoo zullen zij met Hem zijn en onder Zijne juweelen gerekend worden. Zij zullen deel hebben in de eerste opstanding. Zij zullen met heerlijkheid, onsterfelijkheid en eeuwig leven bekrond worden. Zij zullen in de tegenwoordigheid van den Vader en den Zoon voor eeuwig wonen. Zij zullen met den macht van Zijne kracht gekrond worden. Diegenen, welke hem toebehooren, zullen indien zij eveneens getrouw zijn, deze heerlijkheid met hem deelen — de echtgenoot met de vrouw, de ouders met de kinderen. Het begin van hun heerlijkheid zal de fondatie van hun familie gouvernement zijn, hetwelk onder het bestuur van hun eeuwigen Vader voor immer en altijd zal bestaan en hun vermeerdering in getal, in macht,

in kracht, in bestuur, in intelligentie, in eeuwige vooruitgang, in al hetgeen dat goed en verheerlijkend en gelukmakend is, zal geen einde hebben. Dit is in de celestiale heerlijkheid, de heerlijkheid, welke zinnebeeldig door de zon voorgesteld wordt. Dan zijn er anderen, welke het Evangelie van Christus niet in het vleesch ontvangen, doch welke het naderhand in den geest ontvangen, zij zullen een terrestriale heerlijkheid ontvangen, welke zinnebeeldig voorgesteld wordt door de maan. Daar zullen millioenen zijn van de heidensche natiën, welke niet met God bekend zijn, terwijl zij op aarde waren, doch welke de waarheid aan de andere zijde des grafs zullen hooren zullen een heerlijkheid ontvangen, waarvan ik zoo even kortelings gesproken heb. Benevens hen zijn nog een groot getal, welke niet door den sterfelijken mensch geteld kunnen worden, welke tot straf terneder zullen worden geworpen. Gerechtigheid zal haar eigen rechten doen gelden. Sommigen zullen met weinige slagen, anderen met vele geslagen worden. Sommigen zullen hunne zonden aan de andere zijde des grafs, waarvan zij in dit leven zich niet bekeerden, vergeven worden, en anderen zullen „de laatste penning“ moeten betalen. Eeuwige gerechtigheid zal aan elk datgene bedeele, wat het zijne zou zijn; want allen zullen geoordeeld worden volgens hunne werken. Doch door de kracht van de verzoening van onzen Heer Jezus Christus, wanneer zij het willen aannemen en zich aan de grondbeginselen van het eeuwige leven willen onderwerpen, zoo zullen zij uit hun straf en verdriet worden gebracht, en zij zullen in zulk een graad van heerlijkheid worden gebracht, als voor hun toestand en bekwaamheid geschikt zal zijn. Die heerlijkheid wordt de heerlijkheid der sterren genoemd; en gelijk de eene ster verschilt van de andere in heerlijkheid, alzoo zal hun verschillende toestand zijn.

Eeuwige gerechtigheid en eeuwige genade zullen beiden hun werk ten opzichte van elk persoon verrichten en een gerechtige en rechtvaardige rechter zal datgene toedeelen, hetwelk tot hen allen behoort. Hij zal niet oordeelen gelijk de mensch doet, door het gezicht der oogen en het gehoor der ooren; doch hij zal oordeelen overeenkomstig gerechtigheid en rechtvaardigheid en tevens overeenkomstig de beweegredenen en het voornemen des harten der menschen. De menschen streven somtijds om datgene te doen wat recht is en falen daarin somtijds. God zal hen overeenkomstig daarmede oordeelen. Er zijn menschen, welke met zekere genegenheden geboren zijn; daar zijn anderen, welke zulke ingevingen hebben, welke hen bijna noodzaken, datgene te doen, hetwelk kwaad is. God zal al deze dingen verstaan en overeenkomstig daarmede oordeelen. Hij zal elk mensch bedeele, zooals zijne werken zullen zijn en overeenkomstig het verlangen van zijn hart en zijne pogingen om datgene te doen hetwelk goed of kwaad is. Hij welke met zijn wil kwaad zal doen zal kwaad inoogsten. Er is eene eeuwige wet van vergelding, welke God niet terzijde kan stellen en God blijven. Elke boom zal zijne eigene vruchten voortbrengen. Elk zaad zal zaad van zijn eigene aard voortbrengen. „Hij welke

in het vleesch zaait, zal uit het vleesch verderfenis maaien, doch hij, welke naar den Geest zaait zal uit den Geest het eeuwige leven maaien.

Dit is, naar ik denk een zeer vrijzinnig Evangelie, doch mijne vrienden, wij nemen geen eer daarvan voor onszelven. Het werd niet uitgedacht door den jeugdigen Profeet Joseph Smith, welke als een onwetende, een dwaas, een idioot en een schelm gebrandmerkt wordt. Neen, hij heeft deze schoone leeringen, welke ik dezen namiddag in het kort mededeel, niet zelf uitgedacht. Het werd van omhoog geopenbaard. Het kwam door de stem van God van de eeuwige hemelen. Het is te goed om een menschelijke oorsprong te bezitten. Het is Goddelijk, Het is christelijk; het is uitgebreid, schoon en heerlijk. Het bereikt het geheele menschelijke geslacht van Adam, onzen vader, af, tot op den persoon welke het laatst op deze globe geboren wordt. De heidenen, de „Christenen“, de Jood, de Nahomedaan, de godlooचनाar, de ongeloofige, alle volken, alle geslachten, alle talen en stammen, allen zullen het Evangelie hooren. Het geluid daarvan zal in elk oor weerklinken. Sommigen mogen zeggen, hoe kan zulks in den geest in het oor klinken? Mijne vrienden, gij zijt wellicht niet veel bekend met die dingen, welke geestelijk genoemd worden. De geest van den mensch is een wezen een persoonlijkheid. Het is niet een verdichtsel, een adem. Het is waar, het is een meer fijnere zelfstandigheid, dan dat waaruit onze lichamen zijn samengesteld en wel zoo, dat wij het niet zeer wel kunnen begrijpen in onzen tegenwoordigen staat. Doch wanneer de geest uit het lichaam gaat, dan is het een persoonlijkheid in de zelfde gedaante en vorm als het lichaam, omreden het lichaam gelijkvormig is met den geest. Soms is de geest tijdelijk geregeld naar een misvormden persoon; doch dit zijn buitengewone omstandigheden. De geest van den mensch is een zoon van God, geschapen naar Zijn beeld en gelijkenis. Jezus was de uitgedrukte gelijkenis van Zijn Vader en wij zijn Zijne broeders en zusters. Hij is de oudste, „het begin van de schepping van God“, „de eerstgeborene van alle schepselen“ in den geest en „de eengeborene in het vleesch“.

Wordt vervolgd.

Ontslag en Benoemingen.

Ouderling Henry M. Lewis is van zijne arbeid in Amsterdam ontslagen en geroepen zijne werkzaamheden in Rotterdam voort te zetten.

Ouderling J. Meibos Kzn. is van zijne werkzaamheden in Rotterdam ontslagen, en geroepen het Zendingswerk in de stad Utrecht te beginnen. De Heiligen welke vrienden en verwanten in die plaats hebben, welke zij door Br. Meibos bezocht wenschen te hebben, worden vriendelijk uitgenoodigd hun naam en juist adres aan hem op te zenden. Adres **J. MEIBOS Kzn., p. a. M. J. VAN DUUREN, 21 Klaverstraat bis, Hoek Goedestraat, Utrecht.**

De Siter.

Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

S. Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

De Dood van President George Q. Cannon.

Op den 12den April l.l., na eene ernstige ziekte van enkele weken, overleed Pres. George Q. Cannon, in het vijf en zeventigste jaar van zijn leven. Hij had onlangs een bezoek aan de Sandwich-Eilanden gebracht, tot het bijwonen van het vijftig-jarige jubilee van de invoering van het Evangelie aldaar, daar hij een van de eerste zendelingen was, welke aldaar gearbeid hebben. Zijn bezoek was buitengewoon aangenaam en zijn gezondheid uitnemend. Doch de arbeid in zijn woonplaats maakte zijn terugkeer noodzakelijk. Na zijn terugkeer in het koelere klimaat van Utah, leed hij eenigszins aan aanborstigheid en aan het hart. Dit werd echter erger en erger, zoodat Pres. Cannon, met de hoop op herstel, naar den zeekust in Californië ging, doch zonder nut. Ofschoon die ziekte zeer ernstig was, behield hij voortdurend de hoop op herstel en streed voor het leven met de vasthoudendheid, welke hij altijd getoond heeft. Hij was met eene sterke natuur en goede gezondheid begiftigd en was in alle dingen matig, uitgenomen op het arbeidsveld, waarin zijn energie altijd werkzaam was, totdat de hand des doods op hem gelegd was.

George Quayle Cannon, was den 11den Januari 1827 te Liverpool, Engeland, geboren en was de oudste in eene familie van zeven kinderen. Als knaap was hij een ijverig onderzoeker van de Bijbel. en was daardoor instaat het groote gebrek in het christendom te ontdekken van de goddelijke inspiratie, autoriteit en gaven, welke door de vroegere christenen genoten werd.

In 1840 kwam Ouderling John Taylor, later President der Kerk, in Liverpool aan voor een Zending in Groot-Brittagne. Door het huwelijk een oom van George Q. Cannon zijnde, werd hij geredelijk met het Evangelie, waarvan hij een boodschapper was, ontvangen.

De vader, moeder en drie kinderen, met George Q. inbegrepen, werden door hem op 11 Febr. 1840 gedoopt. De familie vertrok op 17 September 1842 van Liverpool naar Nauvoo, Illinois, N.-Amerika. De vader der Cannons stierf te St. Louis. George Q. Cannon ontving een plaats op het kantoor van de „*Times and Seasons and Nauvoo Neighbor*“, waarover Ouderling John Taylor het beheer had. Aldaar leerde hij het boekdrukkersberoep en was een lid van John Taylor's huishouden. Op Februari 9, 1845, werd George Q. onder zijne handen tot Ouderling verordineerd en werd op denzelfden dag tot een zeventiger verordineerd en werd als een lid van het negentiende Quorum aangenomen. In 1846, toen de verdrijving van

Nauvoo plaats had, reisde hij met de hoofdgroep van de Heiligen naar Winter Quarters en doorreisde de prairiën in 1847 en kwam in de Salt Lake Vallei in October van datzelfde jaar aan. Daar arbeide hij voor zijn levensonderhoud en onderging de ontberingen van die tijden evenals de overige pioniers

In het najaar van 1849 werd hij als een zendeling naar Californië gezonden. Hij had vele ontberingen op zijn weg daarheen te lijden en in den zomer van 1852 werd hij met negen anderen geroepen een zending van de Hawaiian Eilanden aan te nemen. Zij landden aldaar den 12den December 1850. Daar zij geen succes hadden onder de blanke bevolking, besloten de meesten der Ouderlingen terug te keeren, doch Ouderling Cannon, ziende dat de inboorlingen geheel onbekend met het Evangelie waren, verklaarde dat hij daar zou blijven en het Evangelie zou prediken zelfs indien hij zulks alleen moest doen, besloten vier der zendingen met hem te blijven. Hij verkreeg de taal door ijverige studie en de Geest van God, in een merkwaardige korten tijd en was spoedig in staat in de oorspronkelijke taal het Evangelie te prediken. Hij vertaalde ook het Boek van Mormon in de Hawaiiïantaal. Hij en zijne medearbeiders waren buitengewoon voorspoedig en toen zij de eilanden op 29 Juli 1854 verlieten, om naar San Francisco te gaan, waren er meer dan vierduizend leden van de Kerk in die landstroken. Hij bereikte Salt Lake City den 28sten November van datzelfde jaar, en werd tot een der Presidenten van het dertigste Quorum van de zeventigers verordineerd.

Spoedig daarna werd hem medegedeeld een andere zending te aanvaarden en op den 10den Mei 1855 verliet hij Salt Lake City met zijne vrouw en twee kinderen om naar Californië te gaan, alwaar hij door Ouderling Parley P. Pratt, terzijde gezet werd om over de zending van Californië en Oregon te presideeren. Hij gaf aldaar de „*Western Standard*”, en alsook het Boek van Mormon hetwelk hij te voren vertaald had, in de Hawaiian taal uit. Ten gevolge van de nadering van den Johnston's armee naar Utah, ontving Ouderling Cannon den raad van President Young om de zending te sluiten en huiswaarts te keeren. Hij bereikte Salt Lake City op 19 Januari 1858 en werd als adjudant generaal in den armee van verdediging aangesteld. Toen werd hij naar Fillmore gezonden met de drukpers en materiaal van de „*Deseret News*” welke hij uitgaf van af April tot September 1858. Op zijn terugweg naar Salt Lake City werd hem aangezegd een zending naar de Oostelijke Staten te aanvaaren en maakte zich zelve in drie kwartier uurs daartoe gereed.

Hij was gedurende bijna twee jaar op deze zending, en gedurende dien tijd werkte hij ijverig onder de voornaamste uitgevers en vermaarde leden van het Congres, om de verkeerde voorstellingen, ten opzichte van het volk der Mormonen, welke door hunne vijanden verspreid waren, en welke de oorzaak waren van het zenden der Johnston's armee, in het juiste daglicht te stellen. Hij had tevens de leiding over de vertakkingen der Kerk in de Oostelijke Staten,

en deed dienst als agent voor de Emigratiën, tot het koopen van benoedigdheden en om hen verder voort te zenden. Terwijl hij daar was ontving hij het bericht van zijn verki-zing tot het innemen van een vacante plaats in het Quorum der Apostelen. Bij zijn terugkeer werd hij op den 26en Augustus 1860 tot dit ambt verordineerd.

Binnen zes weken na dien tijd, werd hij aangewezen om een zending in Engeland te vullen, het bestuur van de „*Millennial Star*” op zich te nemen en voor de zaken der emigratie te Liverpool zorg te dragen. Hij landde aldaar op 21 December 1860 en vestigde een drukkerij der Kerk. Hij arbeide met de apostelen Amasa M. Lyman en Charles C. Rich in het Presidentschap van de Europeesche Zending tot op 14 Mei 1862 toen hij naar Washington D. C. geroepen werd om Kapt. W. H. Hooper te ontmoeten welke tot afgevaardigde van het Congres van Utah gekozen was. Zij trachtten de toelating van het grondgebied in de Vereeniging als een staat te verkrijgen. Na het einde der zittingen van het Congres keerde hij naar Engeland terug en kwam aldaar op 26 Juli 1862, aan, alwaar hij over de Europeesche zending presideerde tot 1864 en bezocht de vertakkingen in Skandinavië, Duitschland, Holland, Zwitserland en Frankrijk. Hij vertrok van Liverpool naar Utah op 27 Augustus 1864, doch ondervond vertraging op zijn weg, vanwege de Indianen, zoodat hij niet eerder tehuis aankwam dan 12 October van hetzelfde jaar.

Daarna was hij gedurende den tijd van drie jaar privaat secretaris van President Brigham Young. In den winter van 1864-65, organiseerde en onderwees hij de zondagsschool in het veertiende wijk. In Januari, 1866, begon hij de „*Juvenile Instructor*” (een half-maandelijksch magazijn) uit te geven, waarvan hij de Redacteur is gebleven tot op dezen tijd. In het najaar van 1867 nam hij het bestuur der „*Deseret News*” op zich, en gaf het eerste nummer uit van de dagelijksche uitgave, onder den titel van „*Deseret Evening News*”, waarvan hij voor verscheidene jaren de Redacteur en Uitgever was. In 1870 werd hij met President George A. Smith naar Washington D. C. gezonden, alwaar hij voor eenigen tijd het volk van Utah tegen de aanvallen van hunne vijanden verdedigde. Hij werd tot lid van de grondwettelijke vergadering in Utah van Februari 1872 gekozen en hielp de destijd aangenomen grondwet maken en begaf zich naar Washington om de grondwet aan te bieden en het verzoek voor de toelating van den Staat te doen.

In Augustus 1872 werd hij als afgevaardigde van het Congres gekozen om Hon. W. H. Hooper op te volgen en werd voor de vier opvolgende termen herkozen makende vijf in het geheel. Hij werd een vermaard man in het Congres dienende Utah met gekenmerkte bekwaamheid en succes. En van zijn buitengewone herinnering van verhandelingen, personen en namen, zoo werd hij voor nieuwe leden een autoriteit en bron van informatie in zaken welke het Congres betroffen, van zitting tot zitting. In 1862 werd hem zijn plaats in het Congres geweigerd omrede hij

het grondbeginsel van het veelvoudig huwelijk gehoorzaamde. In 1882 had hij de gelegenheid om zijn positie te verdedigen, hetwelk hij in eene uitmuntende rede deed, waarnaar met de meeste ernstige belangstelling geluisterd werd, en waarin hij duidelijk zijne handelwijze en de zaak van het volk hetwelk hij vertegenwoordigde, verdedigde.

In 1880, nadat de Kerk voor een weinig meer als drie jaar onder het Presidentschap der Twaalf geweest was, werd het Eerste Presidentschap gereorganiseerd, met John Taylor als President en George Q. Cannon als Eerste Raadgever en Joseph F. Smith als Tweede Raadgever. Gedurende eenige jaren leed hij vervolging voor de uitoefening van het grondbeginsel van het veelvoudig huwelijk en werd ten laatste in de gevangenis geplaatst alwaar 175 dagen verbleef en betaalde een boete van 450 dollar (1125 Gld) nadat hij onder bewaking en geleide van soldaten in Salt Lake City gebracht was

Bij den dood van President Taylor namen de Twaalf Apostelen wederom de leiding der Kerk en Presidenten Cannon en Smith, hernamen wederom hun plaats in het Quorum der Apostelen. Bij de opvolging van Wilford Woodruff tot het Presidentschap der Kerk op 7 April, 1889, werd George Q. Cannon wederom als Eerste Raadgever en Joseph F. Smith als Tweede Raadgever, gekozen. Na den dood van President Woodruff en President Lorenzo Snow hem opgevolgd was op 13 Sept. 1898, koos hij eveneens George Q. Cannon als zijn Eerste Raadgever en Joseph F. Smith als zijn Tweede Raadgever. Dit werd door de Algemeene Conferentie op 9 October van hetzelfde jaar bekrachtigd. President Cannon behield deze belangrijke positie tot aan zijn overlijden.

President Cannons naam is altijd nauw verbonden geweest met het zondagsschoolwerk. Bij de organisatie van de Zondagsschool-Vereeniging in 1867 werd hij algemeen Hoofdopziener, welke plaats hij gedurende het overige van zijn leven bekleedde. Zijn hart was in dit werk en duizenden en duizenden van de kinderen van Zion zullen zijn naam en gedachtenis eerbiedigen. Hij was eveneens een krachtige ondersteuner van andere scholen der Kerk. Hij was een lid van de Algemeene Commissie van Opvoeding van af de dag harer organisatie, op 5 April 1888 en verzwakte nimmer in zijne belangstelling en zijne energie in die functie. Behalve zijn werk aan de „*Juvenile Instructor*“ schreef hij vele belangrijke werken.

In toevoeging van de drukkende plichten van zijne positie als lid van het Eerste Presidentschap der Kerk, waardoor hij veel reisde onder de verschillende afdeelingen van Zion, tot het bijwonen van Conferentiën, het inwijden van vergaderlokalen, raadgevingen aan het volk geven in tijdelijke en geestelijke dingen, was hij in vele publieke ondernemingen arbeidzaam. Hij was gedurende een tijd President van de „Trans Mississippi Commercial Congres“ en bezocht al hare zittingen als lid zeer geregeld. Hij was eveneens President en later Vice-President van het „Irrigation Congres“ en hield bij verschillende gelegenheden redevoeringen in hare verga-

deringen, vanwege zijn kennis van kunstmatige landbewatering en verwante aangelegenheden.

Op 29 November 1900 verliet President Cannon in gezelschap van eenige vreemden Salt Lake City, om het vijftig-jarige jubilee van de Zending der Sandwichs-Eilanden bij te wonen, hetwelk op 12 en 13 December gevierd zou worden. Hij landde te Honolulu op 10 December en ontving den volgenden dag de meest hartelijke en uitnemende ontvangst, welke ooit een gast op die eilanden ten deel viel. De heiligen onder de inboorlingen vereerden hem als een instrument in de hand van God om het Evangelie, tot hen te brengen. Sommigen van hen had hij vijftig jaar geleden gedoopt. Hij werd gekroond met den geelen leliënkroon, het zinnebeeld van koningsschap. Verschillende voorname personen van het tegenwoordige en vroegere gouvernement lieten zich bij hen aandienen.

Gedurende de feestelijkheden welke verscheidene dagen duurden, werd hij grootelijks door de inboorlingen vereerd. De ex-koningin Lilieukalani bezocht eveneens een vergadering, alwaar hij een half uur in de Hawaiian taal sprak, welke hij op eene merkwaaardige wijze instaat was zich te herinneren. President Cannon bezocht haar naderhand en zegende haar daar zij zulks van hem wenschte. Op den dag van zijn terugkeer werd hij letterlijk met bloemen overdekt. Hij kwam op 16 Januari te Salt Lake City aan en op verzoek hield hij een redevoering in de groote „Live Stock“ vergadering, welke in de Assembly Hall. dien zelfden morgen werd gehouden en werd met groot applaus ontvangen.

De gezondheid van President Cannon was reeds voor zijn laatste ziekte van tijd tot tijd eenigszins geschokt geweest, en hij ondervond van tijd tot tijd een zekere zwakheid, welke in tegenstrijd was met zijn vroeger sterk gestel.

Terwijl hij bezoeken in de Oostelijke Staten aflegde leed hij reeds aan ernstige ziekteverschijnselen.

In November 1899 leed hij ernstig aan longontsteking, doch ware het niet geweest vanwege zijn buitengewone levenskracht en sterk gestel, zoo zoude hij waarschijnlijk des tijds die ziekte niet doorstaan hebben, doch dit bereidde zonder twijfel den weg voor de laatste ziekte welke dezen kloeken dienstknecht van den Allerhoogsten God terneder velde.

De begrafenis-plechtigheid had op den 18en April l.l. in den Tabernakel te Salt Lake City plaats. Het stoffelijk overschot van President Cannon was te voren van Californië huiswaarts gebracht. De Tabernakel was zeer schoon met bloemen versierd en met witte draperie gedecoreerd. De zinnebeeldige bloemkransen en geschenken waren van de hoogste kwaliteit en van den meesten verscheidenheid van vorm en kwamen van verschillende deelen van het land als teekenen van liefde en achting. Het groote gebouw was overmatig gevuld en zelfs vele honderden stonden buiten het gebouw. Zeer liefelijk en hartroerend gezang werd door het groote koor en verscheidene solisten gegeven. Pres. Joseph F. Smith leidde deze Vergadering en de sprekers waren als volgt: Apostelen George Teasdale, Heber

J. Grant. Brigham Young, John Henry Smith en John W. Taylor; Pres. George H. Brimball van den Brigham Young Hoogeschool van wier commissie van toezicht President Cannon Voorzitter was, en Pres. Snow. Al deze vroegere medearbeiders van Pres Cannon spraken in de warmste bewoordingen van liefde en prijs van het groote werk het welk hij in staat gesteld was om te volbrengen tot den vooruitgang van het werk van God en van zijne eenvoudigheid en standvastigheid in elke omstandigheid waarin hij geplaats werd.

De begrafenisstoet, waaraan Pres. Smith de Twaalf Apostelen, de familie en verwanten van Pres. Cannon met al de verschillende organisatiën waarvan hij een lid was deelnamen was buitengewoon lang. De Twaalf Apostelen deden dienst als baardragers. Terwijl de lijkist in het graf werd nedergelaten werd een Quartet van een inspireerend lied gezongen. Het graf werd door Apostel Anthon H. Lund toegewijd, en het stoffelijk overblijfsel van George Quayle Cannon was gelegd in den schoot van moeder aarde tot den morgen van den eersten opstanding. Doch ofschoon zijn aardsche loopbaan geëindigd is, zal liefde en herinnering aan hem in de harten van het volk leven, als een van de meest getrouwen in dit groote Werk der laatste Dagen.

„De naarstige Mormonen.“

Onder dezen titel geeft de „Arizona Republican“, een van de beste nieuwsbladen in het grondgebied, welke grootendeels de gevoelens van het volk aldaar vertegenwoordigt, het volgende getuigenis betreffende ons volk in die streek:

De Mormonen als eene sekte, zijn lang door anderen bespot en veroordeeld geworden. Voor de onwetenden beteekent Mormonisme slechts veelvoudig huwelijk en niets anders. De onredelijke komen tot conclusies, en bekleeden de domste verhalen met den mantel van reden. De liefdeloozen vinden niets goeds in eenige sekte, vereeniging of „isme“, welke niet van hen zijn.

Een feit is dat de Mormonen, als eene sekte sedert lang de leer van het veelvoudig huwelijk hebben opgegeven. Hun leven is zoo rein als het leven van de leden van eenige andere kerk. Zij zijn juist zoo vaderlandslievend als andere volkeren. Hunne liefde voor de vlag is vurig, en hunne getrouwheid onovertroffen. Indien zij in het verledene dwaalden, zoo waren zij niet de eenigen.

Er zijn Mormonen in vele streken van het schoone Arizona. Zij zijn onder onze beste, dapperste, en naarstigste voorgangers geweest. En waar men hen ook vindt, daar is nijverheid en voorzichtigheid overal in vruchtbaren en tastbaren vorm zichtbaar. In de Salt-Rivier-Vallei en in de Gila-Vallei in het bijzonder, vindt men de zekere teekenen van de edele eigenschappen door de schoone huizen, weelderige boomgaarden en velden. Geen geslacht of sekte kan ze als landbouwer overtreffen. Niemand

verstaat beter het land of de wetenschap van bevochtiging dan zij. Nergens zal men vriendelijker herbergzaamheid — echte herbergzaamheid — vinden dan onder hen.

De schrijver kent persoonlijk vele van deze achtenswaardige menschen en bewonderd hen. Hij heeft hunne herbergzaamheid geproefd, en acht dezelve grootelijks.

Thatcher, in de Gila-vallei, is een fraai dorp. De volksplanting bestaat geheel uit Mormonen. Daar zal men iederen boer vinden als de eigenaar van zijn boerderij, gelukkig, voorspoedig, en met geld in de bank. Daar vindt men een prachtige akademie van onderwijs, want de Mormonen besteden veel zorg aan de opvoeding. Zij beijveren zich om de beste scholen te hebben, en streven ernstiglijk om een hoog standpunt te bereiken.

Eene andere eigenaardigheid is de volmaakte gelijkheid der seksen. De mannen gelooven dat hunne vrouw niet alléén goed genoeg voor medgezellin is, maar goed genoeg om te kunnen stemmen. Zij gelooven in gelijk stemmige goedkeuring. Waarom niet?

Notitiën van Conferentien.

Een Conferentie zal te Brussel, België, gehouden worden op Zondag 19 Mei a.s. Twee vergaderingen zullen gehouden worden, een te 10 uur voormiddag en een te 7 uur 's avonds, in het vergaderlokaal Rue de la Princesse 20, Molenbeek. Alle Heiligen zijn hartelijk uitgenoodigd daarbij tegenwoordig te wezen.

De halfjaarlijksche Conferentie van de Luiksche Afdeeling zal op Zondag 26 Mei a.s. gehouden worden.

Een Duitsche vergadering zal gehouden worden te 10.30 uur voormiddag Quai de l'Ourthe 9, te Luik. In het Fransch, te 2.30 namiddag Rue Morchamps 143, Seraing; en te 7.30 uur 's avonds, te Luik. Elkeen is hartelijk uitgenoodigd deze Vergaderingen bij te wonen.

De halfjaarlijksche Rotterdamsche Conferentie zal op Zondag 2 Juni a.s. te Rotterdam gehouden worden. Des voormiddags ten 10 uur en des namiddags ten 1.30 uur, in de zaal „Excelsior” St. Janstraat 15. De avondvergadering ten 7.30 uur, in de zaal „Caledonia, Haringvliet 41 N.Z. De Heiligen en Vrienden worden hiermede hartelijk uitgenoodigd deze Conferentie bij te wonen.

Het verslag der Zondagsscholen der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen toont aan dat zij 676 Zondagsscholen heeft, met 14,058 ambtenaren en leeräars, benevens 109,698 leerlingen, makende een totaal van 123,733 ambtenaren, leeräars en leerlingen.

Gemengd Nieuws.

Als een bewijs welk een goede vooruitgang de opvoeding en onderwijs in Utah maakt, blijkt uit een brief van den hoofdopziener der scholen in Manchester, Engeland, welke hij aan den Staats-hoofdopziener der scholen in Utah schreef. Hij vroeg daarin om informatie aangaande de wijze van studie en het stelsel van onderricht.

Toen hoofdopziener Hood van Manchester, Engeland, de tentoonstelling te Parijs bezocht, zag hij de afdeling van Onderwijs van Utah, waardoor zijne belangstelling ten zeerste werd opgewekt en vroeg daarom genoemde informatie.

In den Staat van Arizona bevindt zich een van de beste scholen in de Vereenigde Staten, voor de Roodhuiden of Lamanieten. Daar zijn 710 leerlingen tegenwoordig, welke verschillende vakken, zoowel als hunne regelmatige studiën geleerd worden. Ongeveer 60 van deze leerlingen zijn Heiligen der laatste Dagen. Meer dan 600 van de nakomelingen der Lamanieten, waarvan geschreven wordt in het Boek van Mormon, zijn in dien Staat tot leden van de Kerk gedoopt geworden, Vergaderingen worden dikwijls onder hen in hunne moedertaal gehouden, waarin eene heerlijke invloed gevoeld en groote zegeningen genoten worden.

Overleden.

Na eene langdurige ziekte is Br. Jan Walburg te Blijham, prov. Groningen, op 24 April l.l. overleden. Hij was den 23sten Juni 1872 geboren en den 2den Sept. 1894 gedoopt. Br. Walburg was gelukkig en tevreden in de kennis van het Evangelie en stierf in vol geloof en vertrouwen in hetzelfde.

Op den 24sten April l.l. overled te Siddeburen, Prov. Groningen, Aaltje Boekweg, dochtertje van Uldrik en Pieterke Boekweg. Zij was den 11den April 1900 te Siddeburen geboren en den 22sten April van hetzelfde jaar ingezegend.

Op Dinsdag den 7 Mei l.l. overleed te Arnhem Josephina Johanna van Leeuwen, dochtertje van Cornelus en Gerritje van Leeuwen. Zij was geboren 6 Nov. 1899 en den 10den Dec. van hetzelfde jaar ingezegend. Onze hartelijke deelneming schenken wij hiermedeaan de Ouders in dit hun verlies.

I N H O U D:

Een en zeventigste algemeene jaarlijk- sche Conferentie	Blz. 145	De dood van President George Q. Cannon	Blz. 153
Gezegden van oseph Smith	" 148	De naartige Mormonen	" 158
Zaligheid voor de Levenden en Dooden (<i>Vervolg</i>)	" 149	Notitiën van Conferentiën	" 159
Ontslag en Benoemingen	" 152	Gemengd Nieuws	" 160
		Overleden	" 160

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaak Huberstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.